

Huyunu suyunu, yolunu yordamını bilmediğimiz büyük şehirlerde hep aynısı oluyor. Denizden gelirken şehrin silüetini görüp heyecanlanıyoruz. Karaya çıkınca büyü bozuluyor. Rio'da da farklı olmadı. Burada da kenti uzaktan seyrettik. Ertesi gün de Rio kazan biz kepçe motor için mazot filtresi, motor yağı, şanjman yağı aramaya başladık. Aradıklarımızı en ucuza nereden temin edeceğimizi bulmaya çalışırken hava çok sıcak ve yapış yapıştı. Hâlbuki bir gece evvel Rio'nun emsalsiz silüetini seyrederken ne kadar heyecanlanmıştım.

Uzaklar II'yi Botafago koyuna demirlemiştik. Bir yanımızda 'Sugar Loaf', karşıda 'Corcavada' dağı. Dağın tepesinde, kollarını aşağıdaki Rio'yu kucaklamak istermiş gibi açmış dikilen dev bir heykel. Hz. İsa'nın devasa anıtı... Akşam olup hava karardığında başımı yukarıya çevirince ürperdim. Gökyüzünde asılı gibi duran beyaz bir hayalet bize doğru bakıyordu. Çok uzaklarda çakan şimşeklerin ışığı bu dev beyaz adamın üzerinden yansıyıp koya iniyordu. Uzaklar II'nin havuzluğunda oturmuş, bu tuhaf ama görkemli manzarayı seyrederken Sibel, "Hıristiyanlıkta galiba biraz putperestlik var," dedi. Cevabımı beklediğini görünce, "bilmiyorum," dedim. Sahiden de bilmiyordum. Zaten kendi dinimi ne kadar biliyordum ki Hıristiyanlık hakkında bilgim olsun. Başımı tekrar yukarıya çevirince, iyi ki de bilmiyordum, diye düşündüm.

Herkesin her şeyi bilmeye çalıştığı, bilgi çağı denen bu çağda bilmemek... Hatta bilmeyi istememek... Ne garip, ne çağ dışı bir durum... Ama mutluluk getiriyor bazen. Ben yaşadım, fena olmuyor. Rio'da ertesi gün kendi kendime sordum; eğer bilgi sahibi olsaydım gökyüzünde asılı duran dev beyaz adama bakarken duyduğum o ürpertici duyguyu hisseder miydim? Sanırım hayır... Ben ona bir peygamber tasvirine bakar gibi değil, gökten inen esrarengiz bir ilaha bakar gibi bakmıştım. Eğer bir büyük peygamberin taş ve betondan yapılmış 37 metre yüksekliğindeki heykeli olduğunu bilseydim, ne hissederdim. Herhalde o muhteşem duyguyu hissetmezdim.

Akşamları gene gökyüzünü izlemeyi sürdürüyoruz. Gündüzleri ise günlük hayatın acımasız gerçekleri bizi bekliyor. Tabii o zaman hayal âleminde çıkmak zorunda kalıyorum. Yağları bulduk. Ancak mazot filtrelerinden biri hâlâ eksik... Her yeri arıyoruz. Sonunda bulacağız.